

Sygn. akt XII Ga 611/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2015r

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy – Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SO Agata Pierożyńska

Sędzia: SO Bożena Cincio-Podbiera

Sędzia SR (del.) Honorata Paluch

Protokolant: Z-ca Kierownika Sekret. Rafał Bielski

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2015r w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. C.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powódkę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie

z dnia 13 czerwca 2014r sygn. akt V GC 2667/13/S

I. oddała apelację;

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt XII Ga 611/14

UZASADNIENIE

Powódka E. C. w dniu 24.12.2012r. wniosła pozew o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej (...) sp.z.o.o. w K. kwoty 14.362,22 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28.01.2012r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa podniosła, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła ze stroną pozwaną umowę – zlecenie transportowe, której przedmiotem była spedycja towarów. Za wykonane zlecenie pozwana nie zapłaciła wynagrodzenia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27.05.2013r. Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana (...) sp.z.o.o. w K. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu strona pozwana wskazała, że umowa z dnia 16.12.2011r. była umową spedycji, a zobowiązanie powódki polegało na znalezieniu przewoźnika celem transportu mandarynek z W. do P. Powódka

znalazła przewoźnika zlecając przewóz R. P.. W dniu 19.12.2011r. przewoźnik załadował partię mandarynek na samochód ciężarowy, a zatem najpóźniej w tym dniu powódka wykonała umowę. Termin przedawnienia roszczenia upłynął zatem w dniu 19.12.2012r. W dniu 23.12.2011r. towar został przywieziony do siedziby strony pozwanej, ale w stanie uszkodzonym i niekompletnym. Wysokość wynagrodzenia spedytora wynosiła – jak wskazano w pozwie 14.362,22 zł. Pozwana złożyła oświadczenie o potrąceniu wierzytelności powódki z wierzytelnością pozwanej z tytułu szkody spowodowanej utratą towaru i uszkodzenia jego części.

Wyrokiem z dnia 13.06.2014 r. sygn. akt V GC 2667/13/S Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie Wydział V Gospodarczy oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 2417 zł tytułem kosztów procesu.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że strony procesu zawarły umowę spedycji. Powódka w wykonaniu umowy zawarła z przewoźnikiem umowę przewozu, towar został załadowany i pojazd wyjechał w trasę w dniu 20.12.2011r. Towar został dostarczony w dniu 23.12.2011r.

W swoich rozważaniach prawnych Sąd I Instancji wskazał, że powodem oddalenia powództwa jest przedawnienie roszczenia w świetle art. 803 k.c. Sąd Rejonowy uznał, że skoro powódka wykonała umowę spedycji najpóźniej w dniu 19.12.2011r., gdy zleciła przewóz R. P., a zatem zorganizowała transport, to roczny termin przedawnienia upłynął w dniu 20.12.2012r. Pozew został wniesiony po upływie terminu przedawnienia. O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Od powyższego wyroku w całości apelację wniosła powódka domagając się jego zmiany i uwzględnienia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu, względnie wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenia od strony powodowej kosztów procesu.

Zaskarżonemu wyrokowi apelująca zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 794 § 1 kc w zw. z art. 803 § 1 i 2 kc polegające na pominięciu charakteru stosunku zobowiązaniowego łączącego strony, jakim jest umowa spedycji. Powódka zarzuciła także Sądowi I instancji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że początek biegu terminu przedawnienia należy liczyć od 19.12.2011r., podczas gdy termin powinien być liczony od dnia 23.12.2011r. bowiem w tym dniu przesyłka została dostarczona.

W uzasadnieniu apelująca podniosła, że w umowie spedycji określono rodzaj pojazdu, termin i miejsce dostarczenia przesyłki. Powódka zatem wykonała swoje zobowiązanie dostarczając przesyłkę w dniu 23.12.2011r. Powódka w ramach umowy spedycji zobowiązała się do odbioru przesyłki w dniu 20.12.2011r. z miejscowości R. i wykonania innych usług związanych z przewozem, tj. jej dostarczenia w określonym dniu i miejscu. Przedmiotem spedycji może być zorganizowanie wysłania i odebrania przesyłki, nadzorowanie przewozu, pakowanie, sortowanie, ważenie. W konsekwencji należy uznać, że do wykonania umowy doszło w dniu 23.12.2012r., zatem na dzień wniesienia pozwu roszczenie nie było przedawnione.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie jako całkowicie bezzasadnej oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu odpowiedzi na apelację strona pozwana podniosła, że prawidłowo Sąd Rejonowy ustalił, iż do obowiązków powódki jako spedytora nie należał odbiór przesyłki. Odbiór miał miejsce u pozwanej i dokonali odbioru pracownicy pozwanej we własnym zakresie. Zobowiązanie powódki polegało na wysłaniu towaru za pomocą wybranego przewoźnika. Powódka wykonała swoje zobowiązanie w dniu 19.12.2011r., zatem na dzień wniesienia pozwu jej roszczenie było przedawnione. Datę wykonania zobowiązania potwierdza data faktury VAT wystawionej również w dniu 19.12.2011r. i wysokość frachtu przeliczonego według kursu Euro na dzień 19.12.2011r. Z dniem 19.12.2011r. powódka wykonała czynności mające na celu realizację dostarczenia przesyłki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wywiedziona przez stronę powódkę jest niezasadna i jako taka podlega oddaleniu w całości.

Sąd Rejonowy poczynił w analizowanej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego oraz dokonał trafnej oceny prawnej stanu faktycznego sprawy. Sąd Okręgowy na podstawie art. 382 k.p.c. przyjął ustalenia faktyczne i wnioski prawne Sądu Rejonowego jako swoje własne. W tej sytuacji rozważeniu podlegały jedynie zarzuty zawarte w apelacji strony pozwanej.

Należy podkreślić, że wbrew zarzutom skarżącego Sąd I instancji trafnie uznał, że bezspornym było w sprawie, iż łącząca strony umowa z dnia 16.12.2011r. była umową spedycji, co strony zgodnie przed Sądem Rejonowym przyznały na rozprawie w dniu 13.06.2014r. Sąd Rejonowy słusznie przyjął, że zobowiązanie powódki polegało na znalezieniu przewoźnika celem transportu mandarynek z W. do P.. Powódka znalazła przewoźnika zlecając przewóz R. P.. W dniu 19.12.2011r. przewoźnik załadował partię mandarynek na samochód ciężarowy, a zatem najpóźniej w tym dniu powódka wykonała swoje zobowiązanie. Termin przedawnienia roszczenia upłynął zatem w dniu 20.12.2012r., a zatem na dzień wniesienia pozwu, tj. 24.12.2012r. nastąpiło przedawnienie roszczenia w świetle art. 803 § 1 k.c. Sąd Rejonowy uznał, że skoro powódka wykonała umowę spedycji najpóźniej w dniu 19.12.2012r., gdy zleciła przewóz R. P., a zatem zorganizowała transport, to roczny termin przedawnienia upłynął w dniu 20.12.2012r. Rację ma apelujący, że umowa sprzedaży jest odrębną umową od umowy spedycji. Na podstawie umowy spedycji spedytor może być zobowiązany nie tylko do zorganizowania transportu, ale też podjęcia innych czynności towarzyszących przewozowi przesyłki, np. do podejmowania czynności związanych z odbiorem towaru, udzielania porad co do sporządzenia dokumentów handlowych związanych z przewozem, itp. Usługi spedycyjne mają bowiem zasadniczo charakter fachowej pomocy w obsłudze przewozu towarowego. Jednak w niniejszej sprawie prawidłowo Sąd Rejonowy ustalił, iż świadczenie powódki polegało na znalezieniu odpowiedniego przewoźnika i zorganizowania załadunku i wywozu towaru z W.. W zleceniu z dnia 16.12.2011r. strona pozwana podała miejsce załadunku i rozładunku towaru, datę załadunku i rozładunku towaru oraz rodzaj pojazdu. Przytoczone dane zostały wskazane po to, by umożliwić powódce znalezienie odpowiedniego przewoźnika. Treść zlecenia nie daje natomiast podstaw do przyjęcia, że powódka była zobowiązana także do zorganizowania odbioru towaru. Powyższe potwierdza także treść faktury VAT wystawionej przez powódkę z tytułu wykonania usługi spedycyjnej. Powódka w fakturze nr (...) wskazała, że dokonuje przeliczenia frachtu według kursu na dzień 19.12.2011r., zatem uznała, że w tym dniu swoje świadczenie spełniła. Ponadto w toku postępowania przed Sądem I instancji w sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wskazała, że świadczenie powódki polegało na znalezieniu przez spedytora przewoźnika celem transportu przez niego mandarynek z W. do Polski. Powódka do tego faktu się nie ustosunkowała ani też temu faktowi nie zaprzeczyła, a zatem w świetle art. 230 k.p.c. należy uznać, że przyznała przytoczony fakt. Przed Sądem I instancji powódka jednocześnie nie podnosiła, by zleczone jej czynności miały obejmować jeszcze inne czynności niż znalezienie przewoźnika. W konsekwencji Sąd I instancji prawidłowo przyjął, iż termin przedawnienia powinien w niniejszej sprawie biec od dnia wykonania zlecenia, tj. 20.12.2011r., a nie od daty odbioru przesyłki. Zgodnie z art. 803 § 2 k.c. termin przedawnienia zaczyna biec, w wypadku roszczeń z tytułu uszkodzenia lub ubytku przesyłki – od dnia dostarczenia przesyłki, w wypadku całkowitej utraty przesyłki lub jej dostarczenia z opóźnieniem – od dnia, w którym przesyłka miała być dostarczona, we wszystkich innych wypadkach – od dnia wykonania zlecenia. Wszak niniejsza sprawa wbrew twierdzeniom apelującej nie była sprawą dotyczącą roszczeń z tytułu uszkodzenia lub ubytku przesyłki, a o zapłatę wynagrodzenia za wykonane usługi spedycyjne.

Mając na uwadze powyższe – wobec nie podzielenia zarzutów apelacji, Sąd Okręgowy na zasadzie art. 385 k.p.c. oddalił apelację w całości.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na zasadzie art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 6 pkt. 5 w zw. z § 13 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461), zasądzając od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

s.ref. P. Biega